

Tabel 2. Udviklingen i ledighed, statsfinanser og betalingsbalance under forskellige antagelser om BNP-væksten.

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
<i>Vækst i BNP på i gennemsnit 1 pct. i 1993-94 og på i gennemsnit 3 pct. i 1995-2000 som følge af svag forbrugsvækst</i>								
Realvækst i BNP (pct.)	0,5	1,6	2,8	3,2	3,1	3,1	3,0	2,9
Forbrugskvote	73,0	70,1	70,3	69,6	69,5	69,2	69,6	70,1
Ledighed (pct.) . . .	11,9	11,5	11,2	10,7	10,3	9,9	9,2	8,5
Betalingsbalance (pct. af BNP)	3,4	3,7	4,1	4,3	4,8	5,1	5,5	5,9
DAU (pct. af BNP)	-6,3	-6,4	-6,9	-6,0	-5,1	-4,4	-3,4	-2,3

Vækst i BNP på i gennemsnit 1 pct. i 1993-94 og på i gennemsnit 2 pct. i 1995-2000 som følge af svag forbrugsvækst

Realvækst i BNP (pct.)	0,5	1,6	1,7	2,1	2,0	2,1	2,0	2,0
Forbrugskvote	73,0	70,1	69,1	67,1	65,7	64,1	63,1	62,1
Ledighed (pct.) . . .	11,9	11,5	11,4	11,3	11,4	11,4	11,1	10,8
Betalingsbalance (pct. af BNP)	3,4	3,7	4,6	5,5	6,7	7,9	9,3	10,8
DAU (pct. af BNP)	-6,3	-6,4	-7,5	-7,2	-6,9	-6,8	-6,2	-5,5

Note: De i tabel 2 beregnede effekter er fremkommet under de samme antagelser som de, der er benyttet i kapitel 5 i »Ny kurs mod bedre tider«, bortset fra udviklingen i privatforbruget.

Spørgsmålet refererer en gennemsnitlig årlig vækst på 3,5 pct. i årene 1995-2000. Selv om det nogenlunde svarer til væksten i årene 1983-86, kan de to perioder ikke sammenlignes.

Der er en række afgørende forskelle, som betyder, at den skønnede vækst for årene 1995-2000 kan blive langt mere holdbar. Ifølge beregningerne afviger de to perioder bl.a. med en klart højere vækst i produktiviteten og et klart større vækstbidrag til de disponible indkomster fra nettorenteindtægterne i perioden 1995-2000 end i årene 1983-86. Begge disse faktorer bidrager til markant større vækst i de disponible realindkomster i den private sektor.

I årene 1983-86 voksede den private sektors disponible realindkomster med årligt ca. 1,5 pct. Den store vækst var således drevet af lånefinansieret forbrug og investeringer. I årene 1995-2000 viser fremskrivningen en vækst i de disponible realindkomster på 4,1 pct. årligt, bl.a. som følge af højere produktivitet og større nettorenteindtæger – men også fordi skatter og afgifter ikke forøges, som det skete i årene 1983-86.

Dertil kommer, at udgangspunktet for vækst i form af overskud på betalingsbalancen, et moderat underskud i den offentlige sektor og lav inflation er bedre.

Spørgsmål 72:

Hvor meget skal eksempelvis bruttoskatten i eksemplet i ovenstående spørgsmål forhøjes for at sikre en uændret saldo på de offentlige finanser frem til år 2000 i forhold til det forventede i »Ny kurs mod bedre tider«?

Svar:

Da regeringens foreslåede øremærkede arbejdsmarkedsbidrag netop er øremærkede til arbejdsmarkedsformål, vil det ikke være muligt at hæve disse bidrag med henblik på at påvirke de offentlige financers saldo.

En del af evt. forringelser af de offentlige finanser vil i givet fald skyldes større udgifter til dagpenge end forudsat i »Ny kurs mod bedre tider«. Bidragssatserne til Dagpengefonden er imidlertid fastlagt frem til 1998.